

VÁŽENÍ DIVADELNÍ PŘÁTELÉ,

27. března si každý rok připomínáme Mezinárodní den divadla, který byl založen v roce 1961 Mezinárodním divadelním institutem. Při této příležitosti se organizují různé národní i mezinárodní divadelní akce, z nichž k nejvýznamnějším patří tzv. Mezinárodní poselství a každoročně se stává jeho autorem nějaká světově proslulá divadelní osobnost. V letošním roce bylo k napsání onoho poselství vyzváno hned několik osobností. Brit Simon McBurney, herec, dramatik a režisér a jeden z nejvlivnějších divadelníků dneška zastoupil Evropu. Maya Zbib z Libanonu je režisérka, herečka, dramatická, spoluzakladatelka divadelní společnosti Zoukak a své prohlášení napsala za arabské země. Werewere Liking, spisovatelka, dramatická, režisérka, pedagožka a herečka se narodila v Kamerunu a její poselství zastupuje Afriku. Ram Gopal Bajaj, divadelní režisér, divadelní a filmový herec, akademik, někdejší ředitel Národní dramatické školy v Dillí je z Indie a svým svoláním zastoupil Asii a Pacifik. Sabina Berman, spisovatelka, dramatická a novinářka z Mexika ve svém poselství pak mluví za Severní a Jižní Ameriku.

Je mi líto, že vás na této stránce nemohu seznámit se všemi těmi nádhernými texty o významu divadla, které zmínění kolegové napsali. Vyjímám pouze dvě ukázky, v nichž lze nejlépe vysledovat to, oč nám, všem divadelníkům na světě i vám našim divákům, jde snad nejvíce...

Simon McBurney píše: „Půl míle od břehů Kyrenaiky na severu Libye leží velký skalní převis, osmdesát metrů široký a dvacet metrů vysoký. Roku 1951 prokázal rozbor uhlíku, že tu člověk žije nepřetržitě už 100 000 let. Mezi odkrytými nálezy byla i kostěná flétna stará 40 až 70 000 let. Když jsem se o tom jako kluk doslechl, zeptal jsem se otce: „Oni už měli hudbu?“ Usmál se na mě a řekl: „Jako všechna společenství...“ Roku 1963, kdy nad světem visela bezprostřední hrozba jaderné války, řekl můj předchůdce, velký Arthur Miller: „Když mám psát v čase, kdy mají diplomacie a politika tak strašně krátké a slabé ruce, musí úděl spojování lidské společnosti nést citlivé, byť někdy dlouhé objetí umění.“ Význam slova *drama* se odvozuje od řeckého „dran“, tedy „dělat“... a slovo *theatre* pochází z řeckého „theatron“, tedy doslova „místo na dívání“. Místo, kde se nejen díváme, ale také vidíme, vnímáme, chápeme. Před 2400 lety navrhl Polykleitos mladší velké divadlo v Epidauru. Vejde se do něj až 14 000 lidí a akustika je v tomhle divadle pod širým nebem omračující. Škrtnete-li uprostřed jeviště sirkou, je to slyšet na všech čtrnácti tisících místech. Jak bylo v řeckých divadlech obvyklé, při pohledu na herce bylo vidět i na krajinu za nimi. Nejenže se tak propojovalo několik prostředí, obec, divadlo a příroda, ale také se tu propojovaly časy. Hry znázorňovaly děje dávných mýtů v současnosti a zároveň jste mohli za hranicemi jeviště pozorovat, co vás čeká v budoucnu. Příroda... Žijeme v době, v níž je těžké vidět jasně. Obklopuje nás tolik fikce jako nikdy dřív v celých dějinách. Každý „fakt“ se dá zpochybnit, každá vyprávěnka se hlásí o naši pozornost coby „pravda“. Jedna fikce nás obklopuje neustále. Ta, která se nás snaží rozdělit. Oddělit od pravdy. A jednoho od druhého. Abychom se rozloučili. Lidí od lidí. Ženy od mužů. Lidské bytosti od přírody. Čas, v němž žijeme, se vymyká přítomnosti. Soustředí se na nedávnou minulost a blížkou budoucnost. Tohleto nemám. Tohle si koupím. Teď jsem si to koupil, takže potřebuju další... věc. Dávnější minulost je zamlžená. Na budoucnosti nesejde. Mnoho lidí říká, že nic z toho divadlo nezmění nebo změnit nemůže. Ale divadlo nezmizí. Divadlo je totiž místo, jsem v pokušení říct útočiště. Kde se lidé scházejí a okamžitě tvoří společenství. Vždycky to tak bylo. Divadla jsou tak velká, jako první lidské společenství, od padesáti duší po čtrnáct tisíc. Od nomádské karavany po třetinu starověkých Athén. Divadelníky nelze zastavit. Každý večer se znovu objeví. Každý večer se herci a diváci sejdou a sehrají totéž drama. Kde jsou herci a diváci, tam se budou hrát příběhy, které nelze vyprávět nikde jinde, ať už v operních domech a divadlech velkých měst, nebo v táborech migrantů a uprchlíků v severní Libyi a všude po světě. Jako společnost nás toto hraní bude vždycky poutat dohromady. A kdybychom byli v Epidauru, mohli bychom vzhlednout vzhůru a podívat se, jak to všechno sdílíme s širou krajinou. Že jsme vždy součástí přírody a před tím nemůžeme utéct, zrovna tak, jako nemůžeme utéct z naší planety. A kdybychom před 40 000 lety drželi onu kyrenaiskou flétnu, chápali bychom, že minulost a současnost jsou nedělitelné a že řetězec lidského společenství nemohou tyraní ani demagogové nikdy přetnout.“

DOKOŘÁN

**KVĚTEN
2018**
CENA 25,- Kč

foto: Třeo Křatochvíl

Zatímco jedna inscenace slaví premiéru (fotografie z premiéry Lakomce), ...

ZBLÍZKA

...na jiné inscenaci se teprve pilně pracuje. (fotografie ze zkoušek muzikálu Monty Python's Spamalot)...

...a na Hudební scéně proběhl Jarní koncert.

Z textu Werewere Liking z Kamerunu pak vyjímám následující:
„V naší poslední divadelní inscenaci nazvané Strom Bůh se říká toto:

Bůh je jako velký strom,
ze kterého každý vidí
vždy jenom kousek
podle úhlu, ze kterého se na něj dívá.
Kdo letí nad ním,
vidí jenom listí a případné plody, nebo květy.
Kdo žije pod zemí, pozná spíš kořeny
A ti, kdo se o strom opírají zády,
ho budou znát jen jako to,
co těmi zády cítí.
Ti, kteří přicházejí ze všech světových stran
jej uvidí z úhlů,
ke kterým nemají zaručený přístup ti,
kdo stojí před ním.
Někteří vyvolení proniknou tajemstvím
mezi kůrou a dřevem
a ještě jiní poznají důvěrnost dužiny stromu.
Ale ať už kdo vnímáme s jakou povrchností,
anebo hlubokým vhladem,
nikdy ho nikdo neviděl z takového úhlu,
aby viděl všechny jeho vlastnosti zároveň,
ledaže by se stal tím božským stromem sám!
Jenže byl by to pak ještě člověk?“

Divadlo je od svých počátků klíčem k odkrývání těch nádherně vzrušujících tajemství, jež nás obklopují. Oddáváme se mu s radostí i vděčností. Tleskáme mu s nadějí, že v nás všech pomáhá odkrývat to nejlepší, čeho jsme schopni.

Na shledanou při takovéhoto svátcích divadla se s vámi za všechny své kolegy těší

Stanislav Moša, ředitel MdB

Simon McBurney

Werewere Liking

B | R | N | O |

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO
FINANČNĚ PODPORUJE
MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

PARTNEŘI DIVADLA

CARent

HOŠEK MOTOR

Mezi nebem a zemí. Dokonalá okna.

AUTOCONT

V OSLNĚNÍ

Jan BROŽEK

První a (zatím) poslední rozhovor jsme s Janem Brožkem dělali přesně před rokem. Tehdy jsme si říkali, že po těch opravdu malých rolích (ačkoli – není malých rolí) začínají přicházet zajímavější příležitosti – což se evidentně potvrdilo. Úvodní otázka byla proto nabíledni. Jak vypadal rok mladého herce a jak se za tu dobu on sám změnil? Z mého pohledu nijak, jen měl na domluvenou schůzku přesně vymezený čas, přišel s náručí plnou pracovních papírů a i během rozhovoru ho několikrát vyrušil neodkladný telefon. Milý, vstřícný, ochotný a vtipný však zůstal pořád.

Tak jak se změnil po roce Jan Brožek z vašeho pohledu?

Před rokem to byl docela chaos, celkem stresová sezóna, i když krásná. Měl jsem velkou radost z toho, že jsem byl tolik obsazovaný. Zbývalo sice méně času na přípravu, ale zase jsem se naučil zrychlit některé procesy. A co se mohlo změnit ještě? Začal jsem chodit na spinning, ale zase jsem přestal chodit na spinning. Začal jsem chodit do posilovny, pravidelně. Přestal jsem chodit do posilovny, pravidelně. U mě jsou to takové návaly nadšení, které mi občas vydrží. Jinak přítelkyni (*herečka Viktória Matušovová, která je rovněž členkou MdB – pozn. red.*) mám stále stejnou.

Cítíte se za tu dobu zkušenější, ostřílenější?

Asi by to tak po roce mělo být, ale sám nejsem schopný posoudit, jestli se to stalo. To bych nechal na posouzení jiným.

Především jste však nastudoval řadu zajímavých rolí. Zkuste se zastavit aspoň u některých: Co třeba Carlos v *Ženách na pokraji nervového zhroucení*?

Nádherná věc, která mě velmi baví. Sešla se skvělá parta lidí, což je důležité, hraji pár s Eliškou Skálovou, s níž se známe velice dobře, hráli jsme spolu třeba v *TITANICU* a dalších kusech, dost si sedíme a cokoli by se pokazilo nebo naopak podařilo, mám jistotu, že ona na to vždycky správně zareaguje. Takže s ní se vůbec nebojím a o to víc si to užívám.

Adam v *Děsném pátku*?

Obrovská zkušenost, především pěvecká. S tancem jsem problém neměl, ale pěvecky to pro mě bylo těžké, takže jsem na tom musel zapracovat. Byl jsem několikrát i na hodině s Danem Ryměšem, který mi moc pomohl.

Mirek, Pavlíkův bratr v *Bílts*?

Mirka v *Bílts* mám rád, je to takový blb, až mě baví. Celkově se inscenace *Bílts* moc povedla. Chodím se na některé scény koukat z boku nebo se chystat dříve, protože některé fóry ani po tolika reprízách neomrzí.

Curley v inscenaci *O myších a lidech*?

Hrozně zajímavé, poprvé jsem hrál velmi negativní postavu, což pro mě nebylo jednoduché – hrát něco, co mi není vůbec blízké. Někdy mi po odchodu z jeviště nebylo dvakrát nejlíp, ale i tak to byla krásná spolupráce a dle mého názoru moc povedená inscenace.

Divákům obvykle při takovém výčtu bleskne hlavou, jak dostanete do hlavy tolik slov. Máte nějaký způsob, jak se učit texty?

Každý má svůj systém. Jsou různé možnosti – někdo si texty přepisuje, jiný vystřihá a vylepí po bytě. Já si ze začátku jen čtu a nesnažím se učit, hledám významy, abych pochopil situace. A když mám pocit, že všechno přibližně vím, začnu si zakrývat scénář a snažím se vzpomenout, co tam je. Tím vzpomínáním si to ukládám do hlavy. Ale nejvíc se naučím, až se při zkouškách dostaneme do prostoru, a já vím, že teď půjdu sem a řeknu to, tady si sednu a říkám tohle. Kdybych se měl naučit stejné množství nějakého akademického textu, tak to pochopitelně do hlavy dostávám mnohem déle, ale když se to spojí s jevištním pohybem, je to jiné. Na jevišti navíc málokdy býváte sami. Obvykle jde o reakci na něco, co řekne někdo jiný, což jsou záchytné body, bójky, od nichž se lze odrazit a jít dál.

Nahazujete si navzájem texty doma s přítelkyní?

Nahazujeme, což mi hrozně pomáhá. Někdy se kvůli tomu pohádáme, protože každý z nás má spoustu nápadů, jak se v různých situacích zachovat nebo jak co říkat, a někdy se nepotkáme. Já se navíc dokážu na sebe docela dost naštvat, když mi něco nejde tak rychle, jak bych si přál, a někdy to přenesu i na ni. Tak jsme na sebe naštvání, ale nikdy to našťestí netrvá moc dlouho. Navzájem si vlastně dost pomáháme.

Už jste spolu hráli?

Výborná otázka. Po pěti letech, co jsme spolu (dalí jsme se dohromady v březnu 2013 na premiéře *Zorra*), hrajeme poprvé dvojici v *Děsném pátku*. V některých inscenacích už jsme sice byli obsazení současně, ale ještě nikdy jako pár. I když v *Děsném pátku* se díky zápleťce víc

S Eliškou Skálovou v muzikálové komedii
Ženy na pokraji nervového zhroucení,
režie: Stanislav Slovák

bavím s její matkou v jejím těle, což je trochu zvláštní. Ale na konci si dáme pusu.

Obvyklá otázka bývá, jaké je líbat na scéně nebo při natáčení někoho cizího. Jaké je líbat někoho vlastního?

Líbá se mnohem líp. (smích)

Jak poznáte, že jste v roli? Nedávno jsem četla v rozhovoru s jedním hercem, že je problém, když cítí, že není v roli, že nemá tu správnou energii a je mimo. Existuje nějaký bod B, kdy si můžete říct třeba před Děsným pátkem: Jsem Adam?

Složitá věc, která se asi nedá ani vysvětlit. Třeba když si řeknete, jo, teď jsem v roli, zároveň to znamená, že v ní nejste, protože se kontrolujete, což není dobře. Jsou představení, kde bych některé věci cítil jinak, ale režisér je ten, kdo to vidí zvenčí, proto se vždycky snažím všechny jeho připomínky splnit. Hraju, jak mám, a snažím se najít i svoji cestu. Na některé věci přijdete až při hraní, tak to asi prostě funguje. To jsem vám moc neodpověděl, co?

Co se určitě změnilo oproti minulému roku, je, že v muzikálu Spamalat, který vznikl podle scénáře legendární skupiny Monty Python, hrajete

a současně děláte asistenta režie Stanovi Slovákovi. Jak k tomu došlo?

Proč si režisér Stano Slovák vybral mě i jako asistenta, je otázka pro něj, ale určitě jsem moc rád. I když v okamžiku, kdy mi zavolal, jsem byl zpočátku přesvědčený, že si ze mě dělá srandu. Rozumíme si, byl to můj vedoucí ročníku na JAMU, když připravuje novou inscenaci, často mě obsazuje, ale co z toho bylo při jeho volbě asistenta rozhodující, netuším. V každém případě mě to moc baví, i proto, že do vzniku inscenace víc vidím.

Co taková funkce přesně obnáší, nosíte režisérovi kafe?

To jsem zatím nenesl, ale i to mě možná potká. Co bude funkce asistenta režie všechno zahrnovat, ještě nevím, protože aranžovací zkoušky jsou teprve před námi (rozhovor vznikl v polovině března – pozn. red.). Zatím je to dost administrativy, sežere to spoustu času, hodně je to o jednání s lidmi. Zjistí'uji, kdo bude navrhovat rekvizity, nebo jestli není výhodnější něco rovnou nakoupit, co půjde do výroby atd. Musím zdůraznit, že mi hodně pomohli kolegové Jakub Przebinda, Michal Isteník a Igor Ondříček, kte-

V roli Adama v muzikálu *Děsnej pátek*,
režie: Petr Gazdík

ří asistenty dělají pravidelně. Vzal jsem si sešit a oni do mě sypali, na co nesmím zapomenout, na co musím myslet, co musím mít připravené na zahajovací zkoušku, co musím mít na každý týden, do kdy se odevzdávají fermány, toto, támhleto... Udělali mi nádhernou nalivarnu, takže nebylo třeba za nikým přespříliš chodit a vyptávat se, co mám dělat, i když Stana se občas zeptat musím, ale taky mi ochotně pomáhá. Což je nesmírná devíza našeho divadla, že jsme všichni spolu. Bez toho by naše divadlo nemělo šanci fungovat v provozu, v jakém funguje.

Je vám blízký humor Monty Pythonů?

Jasně, mám rád jejich skeče i filmy, troufnu si říct, že už jsem od nich viděl skoro všechno. Mám rád *Život Briana* a z něj nejvíc písničku *Always Look On The Bright Side of Life*. Když jsem si pročetl poprvé text *Spamalotu*, který mi poslala překladatelka Zuzka Čtveráčková, díval jsem se, co na mého a Ondrova (kolega Ondřej Halámek, který roli alternuje – pozn. red.) Patsyho čeká, a najednou čtu: Patsy říká králi Artuši: „*Hlavu vzhůru, Sire. Víte, co se říká...*“ To jsem zpozorněl, otáčím stránku a vidím: „*Always Look...*“ Zpívám svoji nejoblíbenější píseň! Můj nezamilovanější

rým „*Life’s a piece of shit / When you look at it / Life’s a laugh and death’s a joke, it’s true*“ tam má tedy Artuš, což je škoda, ale zbytek je můj, tak se nezlobím.

Máte i režisérské ambice?

Už mi to párkrát přišlo na mysl. Tím, že jsem nedostudoval muzikál na JAMU, i když mi chyběl jen poslední půlrok, asi bych si přál něco dodělat nebo přidělat. A režie mě napadla. Jenže je to složitě, jsem pořád v divadle a nemám čas chodit do školy. Tak třeba někdy...

Herečky často dostávají otázky na princezny, které jsou pro mnohé z nich vytouženými rollemi a kvůli kterým se vrhly na divadlo. Vás teď čekají v režii Igora Ondříčka *Tři mušketýři* jako muzikál a v něm *d’Artagnan*. Je to splněný sen?

Můj největší sen se jmenuje *Bídníci*, tam bych klidně hrál i poklop od kanálu, ale z *d’Artagnana* mám obrovskou radost, to mě bude určitě moc bavit! Takového kladáse jsem snad ještě nehrál, na prince nemám úplně postavu, takové malé nudli na jevišti by hrdinné činy nikdo nevěřil.

Věnoval jste se bojovým sportům, teď vás asi bude čekat šerm. Máte nějaké základy?

S Jakubem Uličníkem v dramatu
O myších a lidech,
režie: Petr Gazdík

Šermovat jsem vždycky chtěl, ale nikdy to nevyšlo. V *Zorrovi* se mi to vyhnulo, stejně jako v *Zamilovaném Shakespearovi*, kde jsem původně doufal, že to přijde, ale pak jsem hrál Sama, jenž ztvárňuje Julii, a k šermu se vůbec nedostal. Základy šermu ale mám, avšak tentokrát budu muset trénovat a povýšit jej dál, aby to bylo uvěřitelné pro diváky v hledišti a hlavně bezpečné pro mě i pro ostatní kolegy na jevišti.

Před několika lety jste zazářil v televizním seriálu Vinaři. Ještě pořád zkoušíte namluvit fanynkám na ulici, že jste někdo jiný?

Kdepak, všechno opadlo. Je to poměrně jemné, jakmile se to nevysílá, všichni zapomenou. Teď mám divadelní fanynky, včetně skvělých Dam uvaděček s velkým D, které mi občas pošlou něco na jeviště, což mě vždycky moc potěší.

***Lze skloubit takové pracovní nasazení se vzta-
hem, zvláště je-li partnerkou kolegyně, která je
v divadle neméně vytížená?***

Ze začátku to vypadalo, že se to ani nedá zvládnout, jenže nic jiného nám nezbyvá. A to mám pocit, že se pořád posouvají hranice. Co mi dřív přišlo, že už je hodně, považuji dnes za normální. Teď mám zrovna období, kdy skoro nevím, kam dřív, a to jsem si před rokem říkal, že už bych víc nezvládl. Vztah tím popravdě někdy trochu trpí. Jsme s Viki sice v jednom divadle, jenže když ona dělá na Hudební scéně a já na Činoherní nebo naopak, nemáme tolik času pro sebe, jak bychom si přáli. Ale když máme nějaké volno, dobíháme, co jsme promeškali, a všechno je zase v pořádku.

*Text: (jih),
foto: Tino Kratochvíl*

Šetříme, chráníme a vyděláváme
peníze svým klientům

salve finance

Spoléhá na nás
více než **70 000 klientů**

www.SalveFinance.cz

www.InvesticeProVsechny.cz

Vážení a milí divadelní přátelé,

s potěšením vám oznamuji, že jsme se po devítileté pauze rozhodli (jak už nyní zjišťujeme, k nemalé radosti veřejnosti laické i odborné) vrátit k bohubilé tradici festivalu Dokořán pro hudební divadlo, který jsme pořádali v letech 2005–2009. Během zmíněné pauzy jsme tolik zjistili, jak milé a potřebné je vytvořit prostor, kde lze v krátké době a na jednom místě zhlédnout to nejlepší z hudebního divadla tu- i cizozemského. Prostor, v němž může dojít k setkání těch, kdo hudební divadlo sledují či vytváří. A také umožnit vám uvidět naše inscenace – letos uvedeme na festivalu dvojici českých premiér z aktuální sezóny, *Děsnej pátek* a *Představ si...* – v kontextu toho, jak se soudobé hudební divadlo dělá jinde.

Desátka festivalových představení nabízí mimo jiné možnost setkat se s prací těch, které znáte z jeviště MdB, vytvořenou na jiných scénách. Stálého hosta našeho souboru Jozefa Hruškociho (*Ostrov pokladů*, *Evangelium o Marii*, *Ženy na pokraji nervového zhroucení*) uvidíte v titulní roli plzeňského *Sweeneyho Todda*; stále svým způsobem „našeho“ Milana Němce pak v hlavní roli pardubického *Kiss Me, Kate*; Lucie Bergerová se pak představí v titulní roli muzikálu *Báthoryčka*, za níž ve svém předchozím působišti v Českém Těšíně získala prestižní Cenu Thálie. A konečně principál našeho souboru Stanislav Moša představí svou lublaňskou inscenaci Larsonova muzikálu *Rent* (tento fascinující titul na podzim nastuduje i s naším souborem).

Dětské publikum jistě potěší kouzelně poetická inscenace *Zhavranělí* v podání Bratislavského bábkového divadla. A důkazem toho, že hudební divadlo už dávno není pouze výsadou specializovaných scén, je inscenace *V rytmu swingu buší srdce mé*, „koprodukcí“ činohry pražského Národního divadla a Ondřeje Havelky s jeho *Melody Makers*.

Aby dvůr našeho divadla patřičně tepal do pozdních hodin, jak se na správný festival sluší, o to by se měla postarat také čtveřice koncertních „nočníčků“. Kromě trojice kapel brněnských divadelníků se zde mimo jiné uzavře náš celoroční koncertní cyklus *Zdenek Merta u klavíru*.

Zdá se nám, že těch pět dní nabitých událostmi by si mohl fanda hudebního divadla opravdu užít. Budeme rádi, když u toho budete s námi!

*Těší se na vás
Jan Šotkovský
hlavní dramaturg festivalu*

Městské divadlo Brno

FESTIVAL **DOKOŘÁN**

PRO HUDEBNÍ DIVADLO 2018

9. – 13. června 2018

VI. mezinárodní festival hudebního divadla

*průřez tím nejzajímavějším, co se odehrává
v oblasti hudebního divadla na českých i zahraničních jevištích
s bohatou nabídkou doprovodných koncertů*

9. 6. 14:00 / Hudební scéna | **DĚSNEJ PÁTEK** | Městské divadlo Brno
před představením proběhne slavnostní předání Cen magazínu Musical-opereta za rok 2017

19:00 / Činoherní scéna | **KISS ME, KATE** | Východočeské divadlo Pardubice

22:00 / Dvorana MdB – Pod vínem | **KABINET** | koncert – vstup volný

10. 6. 15:00 a 17:30 / Divadlo Radost | **ZHAVRANĚLÍ** | Bratislavské bábkové divadlo (Slovensko)

19:00 / Činoherní scéna | **RENT** | Městské divadlo Ljubljana (Slovinsko)

22:00 / Dvorana MdB – Pod vínem | **ZDENEK MERTA U KLAVÍRU** | koncert – vstup volný

11. 6. 17:00 / Hudební scéna | **PŘEDSTAV SI...** | Městské divadlo Brno

20:00 / Činoherní scéna | **TAJNÝ DENÍK ADRIANA MOLEA VE VĚKU 13 a 3/4** | Divadlo v Dlouhé Praha

22:00 / Dvorana MdB – Pod vínem | **GOLDEN DELICIOUS** | koncert – vstup volný

12. 6. 17:00 / Divadlo Radost | **KABARET NOHAVICA** | Divadlo Radost

19:00 / Činoherní scéna | **SWEENEY TODD –**

ĎÁBELSKÝ LAZEBNÍK Z FLEET STREET | Divadlo J. K. Tyla Plzeň

22:00 / Dvorana MdB – Pod vínem | **DUŠAN VITÁZEK & BAND** | koncert – vstup volný

13. 6. 17:00 / Hudební scéna | **V RYTMU SWINGU BUŠÍ SRDCE MÉ** | Národní divadlo Praha

20:00 / Činoherní scéna | **BÁTHORYČKA** | Těšínské divadlo Český Těšín

BRNO
STÁLÁ PŘÍMÁ
FINANČNÍ PODPORA
MĚSTSKÉHO DIVADLA
ROZVOJEM ORGANIZACE

14. 6. 10:00 / Divadelní klub | **OTEVŘENÁ DISKUZE U KULATÉHO STOLU**

Vstupenky lze zakoupit on-line a v pokladně MdB, Lidická 12, tel.: 533 316 360, www.mdb.cz

ZSD

1996–2016

KVALITNĚ A EKOLOGICKY

Stavební činnost
Odpadové hospodářství
Recyklace
Demolice

www.zsd.as

NA SKLENIČCE

Igor ONDŘÍČEK

V roli Hauptsturmführera Blicka
v muzikálu Představ si...,
režie: Petr Gazdík

Herec Igor Ondříček se letos podruhé vrací na Biskupský dvůr v pozici režiséra. Po *Noci na Karlštejně* zde nastuduje Nezvalovy *Tři mušketýry*.

Proč jste si vybral právě toto dílo?

Tři mušketýry vybral pan ředitel Stanislav Moša. Na Biskupském dvoře se jeden rok snažíme uvádět původní věc, která se nějak týká Brna a Brňanů, tyto inscenace jsou většinou z autorské dílny tria Jan Šotkovský, Stanislav Slovák a Petr Štěpán. Další rok zase naopak uvádíme již známá díla, která se svým tématem nebo prostředím na Biskupský dvůr hodí.

Vítězslav Nezval tento známý příběh přetvořil v hudební komedii. Nemáte strach, že diváci budou spíš očekávat Dumasovy *Tři mušketýry*?

Příběh zůstal stejný, ačkoli Nezval zpracoval pouze první díl. Asi před deseti lety jsme v MdB hráli oba díly *Tří mušketýrů* v režii Hany Burešové. Dumasův příběh byl krásně propojený s šedesátými léty. Odkazoval na dobu, kdy si režisérka jako malá holčička četla *Tři mušketýry* a představovala si, jak se u nich v pavlačovém domě v Praze celý děj odehrává. Tato dramaturgie byla velmi věrná předloze. I Vítězslav Nezval

se drží Alexandra Dumase. Používá všechny jeho motivy a vytvořil opravdu nádhernou věc. Text je ve verších. Nezval byl vynikající básník a jeho poetika se krásně pojí s romantikou příběhu a s prostředím Biskupského dvora. Já jsem tuto dramaturgii neznal. Pro divadlo ji objevila naše dramaturgyně Klára Latzková.

Zmínil jste se o *Třech mušketýrech*, které v Městském divadle Brno v roce 2008 režírovala Hana Burešová. Vy jste v této inscenaci ztvárnil postavu Athose. Budete se touto inscenací nějak inspirovat nebo se proti ní chcete spíš vymezit?

Nevím, proč bych se měl vymezovat. Hana Burešová je jako režisérka velmi precizní, až je to někdy o nervy. (smích) Je velmi přísná a nic nenechá stranou bez vysvětlení. Díky tomu, že jsem v jejích *Mušketýrech* hrál, ušetřil jsem spoustu času při přípravě své režijní koncepce. Příběh, motivace postav a další věci zůstávají stejné. Je to akorát jiným způsobem napsaná hra. ***Máte už nějakou vizi, jak chcete toto dílo režijně uchopit?***

Už když jsem *Tři mušketýry* četl poprvé, tak jsem si říkal, že nebudu patřit ke generaci, která

je zbožňuje a umí je z paměti. Podle mě je hlavním tématem příběhu to, že čest má svůj význam a že za lásku stojí bojovat. Myslím, že v dnešní době není špatné si tyto hodnoty připomínat. Vítězslav Nezval nenápadnou formou přes krásu českého jazyka a svých veršů upomíná na lidské hodnoty, které v dnešní době už nejsou běžné. Byl bych rád, kdyby to stejné dělala i moje inscenace.

Hodláte v představení nějak využít specifickou prostředí na Biskupském dvoře?

Když jsme dělali *Noc na Karlštejně*, tak jsme Biskupský dvůr nechali tak, jak byl. Jeho členění nám pro účely inscenace plně vyhovovalo. U *Tří mušketýrů* je ale situace jiná. I přesto, že jsou tam velké scény soubojů, tak je to poměrně intimní záležitost o dvorních intrikách nebo o lásce. Na scéně jsou často jen dva lidé. Když malé obsazení pustíte do obrovského prostředí Biskupského dvora, tak se tam herci ztratí. Z tohoto důvodu jsme se společně se scenografem Tomášem Rusínem rozhodli, že před diváky postavíme menší repliku Biskupského dvora. Scénografie tak bude navazovat na to, co tam ve skutečnosti je. Akorát v menším měřítku. Zatím jsem viděl jen návrhy. Myslím si ale, že to i v konečné fázi bude vypadat velmi dobře a hlavně nám tato scéna dovolí zintimnit velký prostor.

Můžete čtenářům časopisu Dokořán prozradit, kdo bude hrát hlavní čtveřici mušketýrů?

D'Artagnana si zahraje Honza Brožek, Athosem bude Aleš Slanina, Aramisem Ondra Studénka a Porthosem Jakub Uličník.

A přemýšlel jste i nad nějakou rolí pro sebe?

Ne, to určitě ne. Mám vždy hodně práce se samotným režírováním. Já nejsem původně režisér, ale děkuju vedení divadla za důvěru, jsem moc rád. Rozhodně bych se ale sám do inscenace neobsadil. Velmi o celé věci přemítám a snažím se kolegům jejich práci co nejvíc usnadnit. Každý herec je jiný. Vždycky hodiny přemýšlím o tom, jak někomu něco vysvětlit. Protože herci jsou citlivé duše, a když jim nějakou připomínku k jejich práci řeknete neomalenež, tak je to může zablokovat.

Vaši zatím poslední rolí v Městském divadle Brno byl důstojník SS Blick v muzikálu Představ si... Jde o velmi emotivní dílo z prostředí židovského ghetta. Ovlivnilo toto téma nějak průběh zkoušení?

Přípravy muzikálu *Představ si...* byly hrozně zvláštní. Mě jako Blicka se to sice moc týká, ale ostatní jsou kromě asi dvou scén pořad na jevišti. *Představ si...* je výjimečný muzikál. Nejen tématem, ale i tím, že stmeluje herce. Bylo zajímavé sledovat, jak se z nich během zkoušení stala rodina. To byl vlastně i cíl režiséra Petra Gazdíka, který nás tímto směrem vedl už od prvních zkoušek. Kolegové na sebe výborně slyší, dobře spolu komunikují nejen na jevišti, ale i v zákulisí. Jsou si mnohem bližší a ví o sobě hrozně moc věcí. My tady v divadle máme nejen šikovné herce, ale jsou to většinou i fantastičtí lidé. Právě kvůli nim jsem tady rád. Jsou to lidé, na které se můžete spolehnout i v osobním životě. Nepomlouvají vás, nepodrazí vás... Okruh lidí, který se tady sešel, je opravdu vzácný kolektiv. Myslím si, že právě to se v muzikálu *Představ si...* jen potvrdilo.

Kromě muzikálu Představ si... má Městské divadlo Brno v současné době na repertoáru ještě jednu inscenaci, která se zabývá podobným tématem. Jde o Skleněný pokoj, ve kterém také hrajete důstojníka SS. Je toto typ role, který vás provází po celou vaši hereckou kariéru?

Důstojník Blick v muzikálu *Představ si...* je asi můj šestý... (smích) Ne vždy jsem ale hrál důstojníka. Myslím, že moje zaškatulkování do tohoto typu postav začalo *Povídkami z vídeňského lesa*, což bylo hned po škole. Hrál jsem mladého kluka, který se potom přidal k Hitlerjugend. Podobných rolí bylo opravdu hodně. Vzpomínám si, že v představení *V jámě lvové* jsem hrál taky fašistu... V divadle je to tak rozdělené. Petr Štěpán hraje rozervance, Viktor Skála krále, Vojta Blahuta postižené, Michal Isteník je komický dynamit a já hraju zlé anebo ty, se kterými se nikdo nebaví. (smích)

V této sezóně jste ještě nazkoušel roli Franka v Schimmelpfennigově Ženě z dřívějška nebo lingvistu a matematika Šmída v komedii Dotkni se vesmíru a pokračuj. Každá role je úplně jiná. Které zkoušení pro vás bylo nejnáročnější?

Nevím, jestli se dá říct, že něco bylo náročnější. Já osobně se vším docela dlouho bojuju. Nejsem typ herce, který už na desáté zkoušce přesně ví, jak svou roli bude hrát. Většinou to chytám až na generálkách, z čehož jsou režiséri občas nervózní. Já se divím, že mě ještě obsazují, protože někdy jsou to fakt nervy. (smích)

*S Radkou Coufalovou
v tragikomedii Žena z dřívějšíka,
režie: Alžběta Burianová*

V případě matematika Šmída v *Dotkni se vesmíru a pokračuj* to bylo náročné hlavně způsobem zkoušení s režisérkou Hanou Burešovou. Pokud jde o Schimmelpfennigovu *Ženu z dřívějšíka*, pro mě to byla práce velice zvláštní a zajímavá. Nikdy předtím jsem se s tímto druhem dramatiky nesetkal. Nevěděl jsem si rady, a tak jsem poslouchal režisérku Alžbětu Burianovou a plnil její vize a připomínky. Jsem opravdu rád, jak inscenace nakonec dopadla. Je mi jasné, že to není mainstreamová inscenace, která se bude hrát padesátkrát. Cílí na úzkou skupinu diváků. Obdivuju naše abonenty, protože jdou jeden večer na veselý muzikál a potom vidí něco jako Schimmelpfennigovu *Ženu z dřívějšíka* nebo Millerovy *Čarodějky ze Salemu*. Všechno ale zvládají „uvnímat“ a nejsou jednostranně zaměřeni jenom na jeden žánr.

V Městském divadle Brno nejen hrajete a režírujete, ale jste i šéfem zpěvoherního souboru. Jak to všechno jde dohromady?

Někdy je těžké to skloubit. Předtím jsem měl jen starosti herce. Pak ale najednou začnete šéfovat a na všechno se díváte z druhé strany. Moje výhoda je v tom, že rozumím jak starostem herců, tak i problémům vedení. Mně osobně to dalo hlavně zdravý odstup od hraní. Člověk si už nemyslí, že herectví je nejdůležitější věc na světě a že kvůli ní musí zemřít. Najednou vidíte i další věci a problémy. My jako zpěvohra každou sezónu dostaneme tři tituly a ty náš soubor kompletně vyprodukuje. Já v nich většinou hraju nebo jsem u zkoušení v pozici asistenta režie. To hlídám technickou stránku věci. Výsledná podoba představení není jen starostí režiséra, ale celého inscenačního týmu.

*Text: Iveta Novotná,
foto: Tino Kratochvíl*

Miloslav Čížek se od svého příchodu do Městského divadla Brno stal nenápadnou, leč důležitou oporou hereckého ansámblu. Svým precizním pěveckým projevem a nesporným komediálním talentem podpořil celou řadu rolí, které na prknech MdB vytvořil. Začátkem června slaví krásné kulatiny, a tak byla trocha času na malé brouzdání vzpomínkami jeho bohatého hereckého života.

Jaká byla vaše cesta k divadlu?

K divadlu jsem se vlastně dostal už v dětských letech. Z dětského pěveckého sboru sbormistra Šídla jsem byl vybrán do divadelního sboru paní Kühnové. To byl dětský sbor, který především sloužil potřebám Národního divadla v Praze. Když mi bylo dvanáct let, tak jsem zpíval v Národním divadle Skokánka v *Příhodách lišky Bystroušky*. Z této inscenace posléze vznikl „soundtrack“, a tak můj tehdejší „sopráněk“ můžete slyšet na nahrávce Supraphonu z roku 1970. Jako kluk jsem prošel divadla Národní, Smetanovo, Stavovské, Vinohradské a Realistické. Tam všude jsme se sborem vystupovali v dětských rolích. Natáčeli jsme i pro potřeby televize, rozhlasu i filmu. Nazpíval jsem třeba krásnou písničku k seriálu *Bella a Sebastián* – „Jednu krásnou zemi znám“. Už tehdy jsem mohl obdivovat zblízka řadu zpěváků a herců zvuchých jmen. Zpívalo mi to skoro až do patnácti. Pak jsem na pár let přerušil svou uměleckou kariéru a vrátil jsem se k ní až po vojně. Nastoupil jsem do sboru Národního divadla v Praze. Sbormistrem byl úžasný Milan Malý. Zároveň jsem nastoupil dálkové studium na konzervatoři, obor operní zpěv, u profesora Jaroslava Horáčka. Ten mě také doporučil do madrigalové skupiny a tam jsem se poznal se svojí manželkou Luciou. To bylo krásné zpívání! Rozhodující ale bylo, když jsem na konzervatoři začal vypomáhat v operetním oddělení, které vedl Milan Karpíšek. Tehdy jako soudička řekl: „Ty jsi opereták!“ Udělal se mnou Popiela a Célestina. Po dokončení studia Lucia, už jako moje manželka, našla v novinách inzerát, že v brněnské operetě shánějí mladokomika. Se slovy: „Ty jsi takovej šašek,“ mě přihlásila na konkurz. Když jsem vcházel do budovy Reduty, tak mě pokálel holub od hlavy až po nohavice od kalhot. Asi to bylo od něj pro štěstí, ale nemuselo toho být až tak moc. Štěstí jsem pak ale měl na celou řadu krásných operetních rolí.

JUBILEUM

Miloslav ČÍŽEK

A na které z nich rád vzpomínáte?

Těch je mnoho, ale asi bych rád vzpomenu na profesora Bulfínka z operety *Na tý louce zelený*. Při premiéře jsem měl po prvním čísle tak velký potlesk, až nás to všechny zaskočilo. Diváci si chtěli vytleskat opakování. Já mám vůbec velkou slabost na prvorepublikovou operetu. Pokud bych měl jmenovat další role z „velké operety“, tak určitě Popiela z *Polské krve*, Gustava ze *Země úsměvů*, Boniho z *Čardášové princezny*, Kolomána z *Hraběnky Marici*. Velký úspěch jsem slavil i jako John Styx z *Orfea v podsvětí*. V *Netopýrovi* jsem si zahrál Blinda, Frosche i Eisensteina, v *Mam'zelle Nitouche* Célestina, Ředitel divadla i Loriota. Hráli jsme i muzikál a tam jsem rozhodně miloval roli Jerry–Dafné ze *Sugar* a Kornelia Hackla z *Hello, Dolly!*

Městské divadlo Brno nabídl také množství zajímavých rolí. Kterou máte nejraději?

Těžko říct. Všechny mám rád, ale mezi ty nejoblíbenější patří Muschnik z *Kvítku z horroru*, Wabash ze *Zamilovaného Shakespeara*, prof. Ing. Cyril Špaček z *Dotkni se vesmíru a pokračuj*. Nejvíce mě však citově zasáhly dvě role

S Dušanem Vitázkem v muzikálu *Představ si...*,
režie: Petr Gazdík

z poslední doby – role Isidora Strause v muzikálu *TITANIC*, kde se svojí muzikálovou manželkou Erikou Kubálkovou zpíváme nádherný duet na konci celého muzikálu. Dalším je pak Adolph Warshowsky z poslední novinky na Hudební scéně, muzikálu *Představ si...*

Jak se spolupracuje s režiséry MdB?

Výborně. Mám moc rád studijní proces a režiséry, kteří mají dobré nápady, a zkušenosti bez zbytečných stresů. Můj velký zážitek z poslední doby byl s Petrem Gazdíkem a muzikálem *Představ si...* Úžasná a nádherná práce. Podařilo se mu dostat ze všech maximum a na představení je to znát. Příběh holokaustu – tak to asi většina lidí rezolutně odmítne. Jde ale o tak úžasné dílo, které mohu každému ze srdce doporučit. Je to nádherný silný emotivní příběh s překrásnou hudbou. Petr udělal skvělou režii. Bravo. Krásná práce je i se Stanem Slovákem. Má dar pro komediální žánr a to mám rád. Zvláštní kapitolou je pak úžasná práce s Hanou Burešovou. To také miluji. Nepřeberné množství nápadů, tvůrčí práce až do premiéry a i po premiéře. Hanka je úžasný člověk.

Městské divadlo Brno je specifické střídáním činoherních a muzikálových rolí. Máte to rád?

Tak to je právě to, co mě baví! Každou hezkou roli si užívám. Když je k tomu ještě skvělý re-

žisér, tak to je přesně to, co mě stále ještě dovede obohatit. Třeba *Jméno růže* nebo *Zamilovaný Shakespeare*. Krásné tituly a pěkné role, které jsem hrál a hraji s velkou chutí.

S kým si nejvíce herecky rozumíte na prknech našeho divadla?

To je otázka! Já bych na ni odpověděl asi takto: těším se na každé představení a na každého kolegu či kolegyni, se kterými se setkám na jevišti. Dokonce, stejně jako když jsem byl malý kluk, znovu se vydržím dlouhé chvíle dívat z portálu na jeviště a vychutnávat si výkony svých kolegů.

Co děláte nejraději ve chvílích volna?

Na to je snadná odpověď. Moc rád vařím. K blaženosti mě přivádí, když mohu vařit pro velkou skupinu lidí a ve velkých hrncích. A protože bydlíme v domečku se zahrádkou, tak je práce pořádkem dost. Tatínek byl velký zahrádkář a snad jsem po něm i něco podědil v tom zahradničení. Zahradničení a vaření – obojí je vlastně také krásná tvůrčí práce.

Moc děkuji za vaše vzpomínky a přeji do dalších let ještě mnoho dalších úžasných rolí na jevišti Městského divadla Brno... a také spoustu spokojených strážníků!

*Text: Helena Brzobohatá,
foto: Tino Kratochvil*

Eric Idle, John Du Prez: MONTY PYTHON'S SPAMALOT

Kdopak by neznal legendárního bojovníka krále Artuše? A bájný hrad Camelot, kde se shromáždili rytíři kulatého stolu, aby spojili rozdrobenou Británii a bojovali proti nepřátelům a nakonec spolu vyrazili hledat Svátý Grál? Všichni tuto pověst známe. Jenže možná to ve skutečnosti bylo trochu jinak...

Komediální skupina Monty Python vznikla v jedné indické restauraci v londýnském Hampsteadu v květnu 1969, kdy se pět Britů a jeden Američan rozhodli, že spojí své síly a vytvoří komediální seriál pro BBC. Tak vznikl *Monty Pythonův létající cirkus* (*Monty Python's Flying Circus*), seriál plný skečů, absurdních situací a výostného britského humoru; vysílal se čtyři sezóny v letech 1969–1974 a má celkem 45 dílů. Kromě živých show se poté „Pythoni“ vrhli mimo jiné na celovečerní filmy, mezi nejznámější patří *Smysl života* (*The Meaning of Life*, 1983), *Život Briana* (*Monty Python's Life of Brian*, 1979) a právě *Monty Python a Svátý Grál* (*Monty Python and the Holy Grail*, 1974).

Muzikál *Monty Python's Spamalot*, který vznikl podle scénáře posledně jmenovaného, přetavil do divadelní podoby jeden ze členů slavné recesistické skupiny Eric Idle spolu s hudebním skladatelem Johnem Du Prezem. Slavná broadwayská premiéra se uskutečnila v březnu 2005 a dílo přineslo svým autorům tři Ceny Tony – včetně té hlavní za nejlepší muzikál sezóny 2004/2005. Muzikál, kde žádný nápad není dost bláznivý a který je nabitý absurdním britským humorem, bude pravým bombónkem nejen pro milovníky Monty Pythona, ale pobaví všechny, kteří se rádi smějí.

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: Petr Štěpán nebo Lukáš Vlček, Daniel Rymeš nebo Marco Salvadori, Ondřej Studénka nebo Dušan Vitázek, Lukáš Janota nebo Aleš Slanina, Jan Brožek nebo Ondřej Halámek, Jonáš Florián nebo Jiří Ressler, Hana Holíšová nebo Andrea Zelová a další.

Arthur Miller: ČARODĚJKY ZE SALEMU

Na začátku příběhu stála obyčejná žárlivost odvržené mladé dívky, která se pokusila svést ženatého muže. Na jejím konci přibývá šibenice pro nevinné a teror maskovaný tvář legálního soudu se šíří dál a dál...

Historické drama Arthura Millera, jednoho z největších dramatiků 20. století, se zakládá na skutečných událostech. „Čarodějnický“ soudní proces, k němuž došlo v massachusettském Salem v roce 1692, je jednou z nejtemnějších kapitol amerických dějin. Příběh o tom, jak se z nejprve nevinného nočního dobrodruž-

ství mladých dívek postupně stává krutý a nesmyslný hon na čarodějnice, psal Miller jako analogii mccarthismu v Americe 50. let. Hra však i dnes ukazuje svou nadčasovou sílu, neboť davová hysterie, potřeba prozrazovat totalitně jedinou „svatou pravdu“ za každou cenu i touha vyřdit si účty s bližním pod zástěrkou boje za spravedlnost bohužel existují ve všech dějinných obdobích i zřízeních.

Millerovo drama je dnes považováno za střed amerického dramatického kanonu a za pětadesát let od svého vzniku nikdy neopustilo světová jeviště. Roli hrdého Johna Proctora, farmáře, který se neohroženě postaví soudní zvlů, si vyzkoušeli herci jako Daniel Day-Lewis či Liam Neeson. Uvedením *Čarodějek ze Salem* vstupuje na jeviště Městského divadla Brno velký, strhující dramatický příběh.

Režie: Mikoš Tyc

Hrají: Petr Štěpán, Lenka Jančková, Eliška Skálová, Barbora Goldmannová, Jan Mazák, Michal Isteník, Viktor Skála, Zdeněk Junák, Zdeněk Bureš a další.

Bruce Joel Rubin, Dave Stewart, Glen Ballard: DUCH

Legendární příběh o neomezené síle lásky je známý ze slavného filmového zpracování Jerryho Zucker a roku 1990. Patrick Swayze a Demi Mooreová v hlavních rolích tenkrát okouzlili diváky pohádkovým vyprávěním o tom, jak může skutečná láska překonat i samotnou smrt. Sam a Molly jsou šťastný pár, jenže Sam je jedné noci zavražděn. Jeho duch ovšem zůstává na zemi, protože nenalezne klid, dokud svou nespravedlivou smrt neobjasní. Příběh kombinuje romantickou zápletku s detektivním případem, v němž postupně vychází najevo, že za Samovu smrtí stojí jeho kolega z banky. Samův duch prostřednictvím praštěné šarlatánky Mae s Molly komunikuje a snaží se ji chránit. Ve filmu Mae hrála Whoopi Goldbergová a na rozdíl od hlavních protagonistů proměnila nominaci na Oscara v zisk této populární ceny. Oscara získal film i za scénář.

Muzikálová verze zachovává původní syžet, který umně kombinuje milostný příběh s komediálními a dramatickými prvky. Zároveň posouvá hranice inscenování používáním nejmodernějších technologií, které na jevišti umožní prolínání skutečného a nadpřirozeného světa. Prožijte s námi tento romantický, jímavý, ale také napínavý a vtipný příběh, který jsme od roku 2014 uvedli v 95 vyprodaných reprízách, naposledy!

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Lucie Bergerová nebo Svetlana Janotová, Aleš Slanina nebo Dušan Vitázek, Markéta Sedláčková nebo Andrea Zelová, Robert Jícha nebo Ondřej Studénka a další.

PROGRAM KVĚTEN

ČINOHERNÍ SCÉNA				HUDEBNÍ SCÉNA			
15.	út	19.00	Lakomec AB2	15.	út	19.00	Monty Python's Spamalot C2/E2
25.	st	19.00	Jméno	25.	st	19.00	Monty Python's Spamalot A3/AB3
35.	čt	19.00	Lakomec C4	35.	čt	19.00	Monty Python's Spamalot A4/AB4
45.	pá	19.00	Dotkní se vesmíru a pokračuj	45.	pá	19.00	Monty Python's Spamalot A5/AB5
55.	so	19.00	Vrabčák a anděl	55.	so	19.00	Monty Python's Spamalot A6/AB6
65.	ne	18.00	Zamilovaný Shakespeare	65.	ne	18.00	Monty Python's Spamalot
75.	po	19.00	Zamilovaný Shakespeare	75.	po	19.00	Monty Python's Spamalot A1/AB1
85.	út	18.00	Lakomec	85.	út	14.00	Monty Python's Spamalot
95.	st	19.00	Lakomec AB3	85.	út	19.00	Monty Python's Spamalot A2/AB2
105.	čt	18.00	O myších a lidech	95.	st	18.00	Monty Python's Spamalot SP
115.	pá	19.00	Splašené nůžky zadáno	105.	čt	19.00	Monty Python's Spamalot C4
125.	so	19.00	Skleněný pokoj	115.	pá	19.00	Monty Python's Spamalot
135.	ne	18.00	Skleněný pokoj	125.	so	14.00	Monty Python's Spamalot
145.	po	19.00	Lakomec AB6	145.	po	19.00	DUCH
155.	út	19.00	Lakomec A2	155.	út	18.00	DUCH
165.	st	19.00	Čarodějky se Salemu A3	165.	st	19.00	DUCH
175.	čt	18.00	Čarodějky se Salemu	175.	čt	18.00	DUCH
185.	pá	19.00	Čarodějky se Salemu AB5	185.	pá	18.00	DUCH
195.	so	19.00	Ženy na pokraji nervového zhroucení A6	205.	ne	19.00	Bits
205.	ne	19.00	Ženy na pokraji nervového zhroucení D	215.	po	19.00	Bits
215.	po	19.00	Zdenek Merta u klavíru	225.	út	14.00	Bits
225.	út	18.00	Ryba potmě	225.	út	19.00	Bits
235.	st	19.00	Žitkovské bohyně (krev je krev)	235.	st	19.00	Bits
255.	17:30 a 19:30		Malé divadlo z konce světa, Opus I	245.	čt	18.00	Bits
265.	so	14.30	Medová královna	255.	pá	18.00	Bits zadáno
265.	so	17.00	Medová královna	265.	so	14.00	Bits
275.	ne	19.00	Poslední večere	275.	ne	16.00	Trójanky
285.	po	19.30	Višňový sad	295.	út	18.00	Horečka sobotní noci
295.	út	19.00	Ženy na pokraji nervového zhroucení E2	305.	st	19.00	Horečka sobotní noci
305.	st	19.00	Ženy na pokraji nervového zhroucení	315.	čt	18.00	Horečka sobotní noci
315.	čt	19.00	Ženy na pokraji nervového zhroucení AB4				

PROGRAM ČERVEN

ČINOHERNÍ SCÉNA

1.6. pá	19.00	Ženy na pokraji nervového zhroutení	C5
2.6. so	19.00	Charleyova teta	
3.6. ne	19.00	Lakomec	E7
4.6. po	19.00	Lakomec	
5.6. út	19.00	Čarodějky se Salemu	E2
6.6. st	18.00	Čarodějky se Salemu	SP
7.6. čt	19.00	Čarodějky se Salemu	

8.6. pá	19.00	Lakomec	E5
9.6. so	19.00	Kiss me, Kate	
10.6. ne	19.00	Rent	
11.6. po	20.00	Tajný deník Adriana Molea ve věku 13 a 3/4	
12.6. út	19.00	Sweeney Todd - Ďábelský lizebník z Fleet Street	
13.6. st	20.00	Báthoryčka	
14.6. čt	18.00	Lakomec	
15.6. pá	19.00	Lakomec	A5
18.6. po	19.00	Splašené nůžky	
19.6. út	19.00	Splašené nůžky	
20.6. st	19.00	Splašené nůžky	
21.6. čt	19.00	Splašené nůžky	
22.6. pá	19.00	Splašené nůžky	

HUDEBNÍ SCÉNA

1.6. pá	18.00	Horečka sobotní noci
3.6. ne	19.00	Děsnej pátek

4.6. po	19.00	Děsnej pátek	R2018/X2018
5.6. út	19.00	Děsnej pátek	T2018/Z2018
6.6. st	19.00	Děsnej pátek	V2018
7.6. čt	19.00	Děsnej pátek	A2018/M2018
8.6. pá	19.00	Děsnej pátek	
9.6. so	14.00	Děsnej pátek	
11.6. po	17.00	Představ si...	
13.6. st	17.00	V rytmu swingu buší srdce mé	

BISKUPSKÝ DVŮR

17.6. ne	20.30	Tři mušketýři
18.6. po	20.30	Tři mušketýři
19.6. út	20.30	Tři mušketýři
20.6. st	20.30	Tři mušketýři
21.6. čt	20.30	Tři mušketýři
22.6. pá	20.30	Tři mušketýři
24.6. ne	20.30	Bitls
25.6. po	20.30	Bitls
26.6. út	20.30	Bitls
27.6. st	20.30	Bitls
29.6. pá	20.30	Brněnské kolo
30.6. so	20.30	Brněnské kolo

Zdenek Merta:

ZDENEK MERTA U KLAVÍRU

Tentokrát se zakladatelem legendární skupiny Elán, Vašo Patejdem!

Kdo zná Zdenka Mertu více než jako posluchač ze sedadel divadelních a koncertních sálů, ví, že je tento muž výborným a vtipným společníkem, šarmantním svůdcem nečekaných myšlenek a také pozoruhodným vypravěčem s uměním naslouchat jiným. Kromě toho je velmi dobrým klavíristou a ve svých pořadech autenticky využívá spojení praktického muzikanta, kreativního tvůrce a nevšedního moderátora – „talkmastera“.

Na hudbu bude pohlíženo z méně obvyklých úhlů – s prezentací různých hudebních žánrů a jejich přesahem do jiných oblastí života. Důležitou roli tu bude hrát také improvizace a kreativita. Hudba zde bude tentokrát představena trochu jinak také díky jednoduchému výkladu, zábavné stylizaci i překvapivé pointě!

V této sezóně připravil Zdenek Merta cyklus pěti večerů, kde se setkáte nejen s našimi muzikanty a zpěváky, ale také zajímavými hosty. Jeho pozvání přijal již František Segrado, Vojtěch Dyk, Pavel Váně či Roman Draigoun. Jediněný zážitek pro vás tentokrát připraví legenda slovenského pop-rocku, skladatel, producent, hráč na klávesové nástroje, zpěvák a autor celé řady hitů, který se vryl hluboko do uší i srdcí českých a slovenských posluchačů, Vašo Patejdl!

Režie: Stanislav Slovák

Tom Kitt, Brian Yorkey, Bridget Carpenter: DĚSNEJ PÁTEK

Jmenuje se Ellie, má šestnáct let, ve škole se jí líbí kluk Adam, ale netroufá si ho oslovit a má pocit, že jí celý svět, zejména její matka, nerozumí. Katherine bude čtyřicet, ztráta se podruhé vdává, touží po tom, aby vše bylo perfektní, a moc by si přála, aby ji její dcera Ellie pochopila a nepovažovala ji za nepřítelku. Matka s dcerou. Ty dvě se prostě nedokáží domluvit, pochopit se, porozumět si navzájem, a tak se stane něco podivného, bláznivého, šíleného... Po jedné další hádce, kdy si obě přejí, aby ta druhá dokázala na svět pohlédnout jejíma očima, si vymění svá těla. Duše matky vstoupí do těla dcery a naopak. A tak začíná kolotoč bláznivých, nejen komických situací, v nichž naše hrdinky musí strávit den v cizím těle. Matka se tak pokouší vypořádat s divočinou střední školy, zatímco dcera zjišťuje, co všechno má jako dospělá, navíc den před svatbou, za povinnosti.

Pokud se vám zdá zápletka povědomá, není divu. Pravděpodobně jste viděli film Marka Waterse

z roku 2003, v němž hlavní role hrály Lindsay Lohanová a Jamie Lee Curtisová. Snímek u nás uváděný s názvem *Mezi námi děvčaty* patří mezi oblíbené tituly komediálního žánru. Komedií s lehoučkou pohádkovou až magickou zápletkou, která ale zároveň nabízí satirický vzhled do života jedné ne zcela běžné rodiny, uvádíme na Hudební scéně ve světové premiéře!

Režie: Petr Gazdík

Hrají: Alena Antalová nebo Ivana Vaňková, Kateřina Marie Fialová nebo Viktória Matušovová, Petr Gazdík nebo Lukáš Vlček, Jan Brožek nebo Jonáš Florián a další.

Shuki Levy, David Goldsmith, Glenn Berenbeim: PŘEDSTAV SI...

Masada je starověká pevnost na vrcholu izolovaného skalního útesu na východním okraji Judské pouště, asi 3 km západně od jižního konce Mrtvého moře. Pevnost byla postavena Herodem Velikým v 1. století př. n. l. a během první židovské války se stala posledním místem odporu židovských povstalců proti nadvládě Římanů. Židovský lid uvnitř pevnosti se tehdy rozhodl, že je lepší zemřít rukou svých bližních než se podrobit utlačovatelům, a spálil v podstatě hromadnou sebevraždu. Tato událost z dějin vlastního národa dlouho lákala izraelského skladatele Shuki Levyho, jenž spolu s Davidem Goldsmithem vytvořil specifické dílo hudebního divadla, které pracuje s principem divadla na divadle. Muzikál totiž zobrazuje dvě roviny. Daniel Warshowsky přesvědčí svou rodinu a přátele, aby s ním historický příběh o dobývání Masady zahráli jako divadelní představení, muzikál. Mnohým se zdá nevhodné, aby se o takovém tématu tančilo a zpívalo, ale Daniel je nakonec získá na svou stranu. To celé se ke všemu odehrává během druhé světové války ve varšavském ghettu v roce 1942, kdy vrcholí nacistické zlo a mnoho rodinných příslušníků a přátel je odváženo neblaze známými vlaky do koncentračních táborů. Daniel věří, že paralela mezi historickým příběhem a současnou situací pomůže obyvatelům Varšavy bránit se nacistům. Divadlo podle něj nabízí způsob, jak uniknout z hrozného reality ghetta, v němž všichni žijí. Zásadní kvalitou díla s nádhernou emotivní hudbou a strhujícím lidským příběhem je jeho apelativní, neobvykle hluboce jímavé poselství.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: Martin Varavelka, Kristýna Daňhelová, Ivana Vaňková, Dušan Vitázek, Aleš Slanina, Robert Jícha, Lukáš Vlček a další.

Městské divadlo Brno

4. ročník

GULÁŠ FEST

12. 5. 2018

PARK LUŽÁNKY
TENISOVÉ KURTY BLTC
TENIS PUB, LUŽÁNECKÁ 7

od 10:30 hod

Muzikálové vystoupení herců Městského divadla Brno
Koncert Děti kapitána Morgana • Ukulele Troublemakers
Soutěže v pojídání s „maxijedlíkem“ Jaroslavem Němcem
Moderuje Alan Novotný, herec MdB a člen skupiny ALL X
Bohatá tombola • Atrakce pro děti • Dinokrokové Hocus a Lotus
Lanová dráha, minitenis s trenéry, lezecká stěna, skákací hrady,
lukostřelba, bungee trampolíny a jiné...

Řemeslná piva • Dobroty z naší udírny a grilu • Moravská vína • Kávové nápoje

www.gulasfestbrno.cz

Vstupné 120,- Kč, děti do 140 cm a držitelé průkazu ZTP/P zdarma.
V ceně vstupného 1 porce guláše, degustační set a kupón do tomboly.

Wine & Life

car&art

RODINNÉ STŘÍBRO

Hana HOLIŠOVÁ

V roli Hedy Hooprové v muzikálu *Chaplin*,
režie: Stanislav Moša

Jednu větší muzikálovou roli za sezónu nastudovává poslední roky ve svém domovském Městském divadle Brno herečka Hana Holíšová. Poté, co si vyzkoušela několik muzikálových produkcí v Praze, vyhrála zábavnou televizní pěveckou soutěž a zahrála si v nejsledovanějším seriálu u nás, se pořád ráda vrací do Brna. Momentálně se zde připravuje na roli Dámy z jezera v muzikálu *Monty Python's Spamalot*. „Jsem pyšná na naše divadlo i na náš kolektiv,“ přiznává.

Patříš ke znalcům díla Monty Pythonů? Cituješ z paměti některé jejich hlášky?

Určitě nejsem znalcem. Víím, že jsem od nich kdysi viděla něco málo v televizi, ale utkvěl mi spíše ten jejich specifický styl humoru, než třeba konkrétní hlášky.

*Znala jsi muzikál *Spamalot* nebo třeba kultovní film z roku 1975 *Monty Python a Svatý Grál*?*

Ne, neznala jsem ani jedno. Jen víím, že se u nás *Spamalot* hrál například v Plzni a že to byl prý divácky velmi oblíbený kousek. Věřím, že i naši diváci se budou dobře bavit. Stejně jako my teď při zkouškách.

Viděla jsi muzikál v Londýně nebo někde u nás, v Plzni nebo Liberci?

Viděla jsem nějaké verze a výstupy z této insce-

nace v různých provedeních na internetu, abych si aspoň trochu udělala představu o stylu humoru. I dramaturg Mirek Ondra nám udělal takovou obsáhlejší studijní sondu do jejich tvorby. Pustil nám různé ukázky, abychom pochopili to podstatné, v čem je specifikum Monty Python, a to – žádná pravidla.

Bavila ses o roli Dámy z jezera s některou z hereček, které ji u nás hrály před tebou?

Mluvila jsem s Petrou Vraspiřovou, která do stejné role Jezerní Královny, jak se postava jmenovala v jejich inscenaci, „doskakovala“ v Plzni. Petra mi právě zmiňovala, že *Spamalot* je neskutečně vtipný kousek se skvělou muzikou. S tím souhlasím, hudba se mi u tohoto muzikálu moc líbí!

Máš ráda historii? Baví tě třeba právě legenda o králi Artušovi?

Líbí se mi historické filmy a baví mě historie obecně, ale nejsem v tomto oboru rozhodně žádný znalec.

*Muzikál *Spamalot* paroduje různé muzikálové manýry a klišé. Poznáváš v tom to, co sama znáš z muzikálové praxe?*

Přijde mi fajn zahrát si afektovanou divu, subretu. S takovým extrémem se dnes asi člověk v běžném životě u divadla nepotká. Ale určitě

V roli Edith Piaf v muzikálu *Vrabčák a anděl*,
režie: Stanislav Moša a Igor Ondříček

najdu v paměti někoho, kým bude možné se aspoň lehce inspirovat. (smích)

Je ti i v životě bližší bláznivost, nebo máš naopak ráda řád a přesnost?

Jak v čem a jak kdy.

Posledním muzikálem, který jsi v Brně nastudovala, byl v loňské sezóně Chaplin, v té předloňské potom Vrabčák a anděl...

Vrabčák a anděl patří mezi moje srdcovky! Nikdy by mě nenapadlo, že zrovna Edith Piaf mi bude jednou tak blízká. Mám tuto inscenaci moc ráda a těším se, že na ni máme i tak krásné divácké ohlasy. A *Chaplin*, to je taky moc hezký titul. Heda Hopperová je snad moje první negativní role, takže si to užívám. V rozhovorech pokaždé hrdě říkám, že jsem pyšná na naše divadlo, na to, jaké inscenace u nás vznikají, na náš kolektiv. Jsem ráda, že teď u *Spamalotu* mám příležitost u toho zase být.

Dálnice D1 je už několik posledních let tvým druhým domovem. Jak se ti daří skloubit aktivity v Brně a v Praze?

V poslední době se to svoje cestování po D1 snažím minimalizovat, ale v zásadě mi to nevádí. Jen kdyby stav dálnice byl trošku méně dobro-

družný. Ale třeba se do důchodu dočkám. (smích)
Co tě ještě čeká do konce sezóny?

Kromě premiéry *Spamalotu* mě opět čeká muzikál *Mamma Mia* v Praze, *Noc na Karlštejně* v Brně i přímo na hradě Karlštejně. Dále Avon pochod proti rakovině prsu, jehož jsem ambasadorkou, koncerty s brněnským big bandem New Time Orchestra, se kterým jsem loni započala spolupráci, která mě moc baví, a těším se na naše podzimní turné, které už pomalu chystáme. A bude také natáčení seriálu *Ulice* i různé další aktivity.

Už toužebně vyhlížíš letní prázdniny a odpočinek?

Na volné letní dny se samozřejmě moc těším, ale už teď ty jarní jsou daleko optimističtější a to je fajn. Ale na letní dovolenou ještě konkrétní plány nemám. Jen vyblokováný termín volna, abych mohla odjet třeba i někam dál...

Text: Lenka Kolegarová,
foto: Tino Kratochvíl

25. CENY THÁLIE

V sobotu 24. března proběhlo v pražském Národním divadle výroční předávání Cen Thálie. Daniel Rymeš byl nominován za titulní roli v muzikálu *Chaplin*. Ačkoli si cenu nakonec neodnesl, večer si s přáteli a kolegy moc užil a my mu k takto významnému úspěchu gratulujeme.

Odborná porota jej ocenila za to, že „exceloval nejen v groteskových výstupech (včetně typické chaplinovské chůze), ale také coby váhající umělec, politik i občan. Rymešův Chaplin je mužem úspěšným, ale i rozervaným a lidsky autentickým, jehož často využívají či zneužívají mladé ženy. Figura mladého Chaplina znamená obrovskou hereckou příležitost, kterou vynikající Daniel Rymeš beze zbytku zužitkoval.“ Za připomenutí stojí i širší nominace Viktorie Matušové, která byla oceněna za roli Ellie Blakeové v muzikálu *Děsnej pátek*.

S přáteli a kolegy na slavnostní večer

JEDEN DEN MDB S...

DRAMATURGEM

„Jeden den s dramaturgem“ nebo chcete-li „Den dramaturgův“ (zkráceně Den D) je bezesporu den napínavý a dobrodružný. Možná ne jako ten Den D, který známe z dějepisu, ale moc si s ním nezádá. Je totiž dost nabitý, sem tam docela třasavý a častokrát míří na víc věcí najednou.

Dobrá, ale nejprve bychom si asi měli říct, co že je to za zvíře, takový dramaturg. Podle názvu asi docela cizokrajné, vždyť málokdo tuší, co takový dramaturg doopravdy dělá. Bude to asi něco velice dramatického, vždyť to má v názvu. A poučení pohádkou Karla Čapka bychom asi mohli vyvodit, že to bude někdo vzdělaný, vždyť jeho jméno začíná na „Dr...“. Na všem je trocha pravdy. Pojdme se podívat, jak tento cizokrajný dramatický rozumbrada tráví svůj pracovní den.

Ráno je jako každé jiné. Hned od okamžiku, kdy dramaturg rozlepi oko, hltá informace, aby zase trochu lépe porozuměl okolnímu světu. Ať už noviny nebo zprávy ze sociálních sítí provázejí jeho cestu do práce – do divadla. Už tam přichází první každodenní dilema této milé profese. Divadlo jako každý pracovní provoz má svůj rytmus, proto je důležité se před zkouškou na tento rytmus naladit a jít za kolegy do rekvizitárny – na

oblíbené místo, kde se nad ranní kávou probírá, co je nového. No nejděte tam. A přitom byste potřebovali dopisovat článek, který jste včera večer nestihli. Vyhraje rekvizitárna, o tom není sporu.

Desátá hodina odbila, začíná zkouška. V závislosti na tom, co se zrovna zkouší, bere si s sebou dramaturg potřebnou náladu, aby hrající kolegy dostatečně motivoval. (Zrovna teď připravujeme muzikálovou bláznivou komedii podle filmu slavných Monty Pythonů, takže s sebou jen náladu rozpustilou, ovšem nic se nesmí přehánět, aby si vážený dramaturg neponičil svoji důstojnou reputaci). Když jde vše dobře, stihne se, co je v plánu a usměvavý režisér ukončí zkoušku, nastává většinou opět dilema, zda výjimečně stihnout oběd, nebo spěchat na domluvenou schůzku s grafikem nad programem k inscenaci. Nemusím asi zdůrazňovat, co vyhraje. Jídlo lze odložit, tiskárna nepočká.

A je tu pozdní odpoledne. Tedy čas, kdy dramaturg v podstatě začíná pracovat. Ať už doma, nebo v kanceláři se kupí texty, které je potřeba přečíst: nové divadelní hry, staré divadelní hry (jestli v nich náhodou není něco nového), články z odborného tisku, sem tam nějaká ta povídka...

V počítači zase čekají prázdné stránky, které úpěnlivě volají: „Zaplň mě! Obchodní oddělení čeká...!“ Tak je potřeba psát a psát a psát. Anotace všeho druhu, články do programu, informace pro diváky, poznámky k ranní zkoušce, protože s režisérem už nebyl čas je probrat osobně, a tak dále... A když zbyde trocha času, je třeba mrknout na text hry, která se bude zkoušet v dalším turnuse. Něco škrtnout, něco připsat a hlavně se přesvědčit, že obsazení nevyvolá válku v souboru. A v tom už pomalu přichází sedmá hodina večerní a je čas utíkat na tzv. dozor na představení. Prostě se vloudit do hlediště převlečen za diváka a ujistit se, že herci hrají alespoň trochu podobně, jak byla inscenace nazkoušena. Ať už to tak bylo, nebo ne, je pochopitelně nezbytně nutné vše posléze řádně prodiskutovat v divadelním klubu nad skleničkou něčeho dobrého.

Ale dejme dramaturgovi také kousek toho večerního odpočinku. Doma, potom, co dožene všechny stravovací resty, je pak trocha času na takové ty neviditelné koníčky. Jako například sednout si na chvíli nad detektivkou nebo luštit křížovky. Anebo se opět víc ponořit do tématu, které momentálně inscenujete a pustit si nějaký dal-

Na zkoušce muzikálu Monty Python's Spamalot se Zuzanou Čtveráčkovou a Stanislavem Slovákem

ší „pythonovský“ film, který jste sice už viděli desetkrát, ale rádi se opět zasmějete, vždyť je to vlastně z pracovních důvodů. Před usnutím pak jen doufáte, že vám ve snech nebudou zběsile létat postavy z divadelních her, nebo ten zatracený článek, který jste zase nestihli dopsat. Ráno je taky den. A za pár hodin začíná vše nanovo... Takto jsem ovšem popsal jen jeden druh dramaturga. Druh dramaturga – vlk samotář. Existují také jiné typy. Například typ „otec rodiny“ nebo „starostlivá matka“. Tyto varianty kromě všech těch povinností a pracovních radostí ještě zastávají další funkce nezbytné pro chod základní jednotky státu – s libovolným počtem potomků. Ovšem neodpadá nic. Zdálo by se, že se nám z celého toho našlapaného dne vytratil odpočinek. Ano, vytratil. Ovšem musím vzít v potaz, že mezi nutné dramaturgovy povinnosti patří také vysedávání u kávy s herečkami a jinými milými lidmi, což je práce veskrze odpočinková. Málokdy objevíte u dramaturga relaxaci zvanou sport. Nebo alespoň já znám velmi málo dramaturgů, kteří by ve volných chvílích trápili své tělo v tělocvičně nebo na trávníku s koženou kulatou věcí u dolní končetiny. I když... nikdy neříkej nikdy! V prosinci budeme zkoušet *Klapzubovu jedenáctku*. Takže možná přece jenom budu muset (pochopitelně ze

studijních důvodů) kopnout do meruny a trošku se proběhnout. Uvidíme.

*Miroslav Ondra,
foto: Tino Kratochvíl*

*Focení plakátu
Monty Python's Spamalot*

TURNÉ

KRÁSKA A ZVÍŘE

Naše divadlo ve spolupráci se Semmel Concerts Entertainment GmbH v březnu vedle své obvyklé činnosti vyprodukovalo i novou zájezdovou verzi muzikálu *Kráska a zvíře*. Zkoušeli jsme od 5. do 18. března a do německého obsazení se přidali i tři členové našeho souboru – Jakub Przebinda, Kristýna Gašperáková a Jiří Horký. Turné zajišťuje i naše technická složka a hraje náš orchestr pod taktovkou Karla Cóna. Momentálně inscenace hostuje v Německu, Rakousku a Švýcarsku, kde se odehraje celkem 39 představení.

Reportážní fotografie a zprávy posílá Jakub Przebinda.

Nerad cestuješ sám? Jed' na zájezd!

Nerad spíš sám? Jed' na zájezd!

Nerad jíš sám? Jed' na zájezd!

Nemáš doma vanu? Jed' na zájezd!

Saarlandhalle v Saarbrückenu už hostila spoustu velkých umělců... a teď i nás.

Frída v hotelbuse... tam spí celá technika, osvětlovači, zvukaři.

21. KVĚTNA 2018 U KLAVÍRU

Zdenek MERTA

S velkým potěšením dělám tento cyklický program na Činoherní scéně MdB. Mým čtvrtým hostem (po Frantovi Segradovi, Vojtovi Dykovi s Pepou Buchtou a Romanovi Dragounovi s Pavlem Váněm) bude Vašo Patejdl – tedy muž s elánem.

Vašo založil skupinu Elán už v roce 1968 (hrají skoro stejně dlouho jako Olympic nebo Rolling Stones) v Bratislavě. Jenže on sám je poloviční Čech, mnohé šlágry jeho – a potažmo Elánu – vznikly před sametovým převratem, kdy pop-music byla prostě československá. Pozoruhodná

bratislavská partička v čele s Rážem a Patejdlem ovlivnila nejméně jednu generaci Husákových dětí zcela zásadně. Elán se hrál na diskotékách, domácích mejdanech, ve vinárnách, ale i na vysokoškolských kolejích v Praze, Bratislavě, Brně, Košicích i Plzni.

Všichni máme své oblíbené písničky – veselé, smutné, krásně složité i dojemně primitivní. Napsat šlágr vyžaduje muzikantské dispozice, jistý druh empatie a taky souhru okolností. A i když se vám podaří složit jich víc, není jisté, že to bude zcela samozřejmě pokračovat. Chce to jistou po-

sedlost, zavidlost a taky štěstí. Zdá se, že tím vším Vašo Patejdl disponuje. Osobně si cením toho, že ani ty jeho největší hity nejsou prvoplánové – mají v sobě hodně vstřícné muziky, ale taky tajemství, což je jejich výhoda – o to déle je máme radši. Určitě si s ním rády zazpívají i Sára Milfajtová a Kristýna Daňhelová.

On je mimořádný muzikant a písňe *Ztracený ráj*, *Voda, čo ma drží nad vodou* nebo *Ak nie si moja* o tom přesvědčily milióny lidí.

Těšíme se na vás.

Zdenek Merta

NAPSALI O NÁS

POJĎTE SI VYCHUTNAT LAKOMCE POLÍVKU

(...) Do svého lakomého Harpagona dává Polívka přiměřené množství své úžasné klauniky a větší dávku mimiky. V intencích režiséra a rovněž autora úpravy textu Stanislava Moši nepojímá *Lakomce* výhradně jako frašku. Harpagona hraje i jako smutnou, tragickou postavu, která si postupně uvědomuje své stáří. (...) Polívkův lichvář Harpagon tak není možná tolik odpudivý i přes svoji hamiznost a sebestřednost. (...) Divák může být bez obav, *Lakomec* je samozřejmě především fraška. V Městském divadle umocněná dalšími dvěma výsostnými komedianty, rozumějte rozenými komiky – Michalem Isteníkem a Janem Mazákem. První jmenovaný ve dvojroli Harpagonova kuchaře a kočího využívá svůj sonorní hlas, mužnou postavu a také hru obličejů i těla. Mazák je klidnější, svého Floka, sluhu Harpagonova syna, dobře vystihuje jako mazaného a chytrého chlápka. Výbornou komickou dvojici tvoří rovněž Harpagonovi sluhové Stýblo a Tříška v podání Jakuba Uličníka a Alana Novotného. První z nich hraje též svým obnaženým chlupským pupkem, dobrý nápad režiséra nebo autorky kostýmů Andrey Kučerové. Nádhernou roli dohazovačky Frosiny svěřil Moša Aleně Antalové. Je temperamentní, krásné jsou její dialogy s Harpagonem a s dívkou Marianou (Dagmar Křížová), kterou hodlá starý lichvář pojmout za manželku. (...) S Polívkou si Antalová Molièra zjevně užívají, ostatně režisér dává hercům určitou možnost improvizace. Vážnější postavy Harpagonových dětí Kleanta a Elišky ztvárňují Kristian Pekar a Svetlana Janotová. (...)

(tr),

www.brnozurnal.cz, 27. 3. 2018

BOLEK POLÍVKA SE K STÁRU STAL LAKOMCEM

(...) Molièrova *Lakomce* s Boleslavem Polívkou v titulní roli si vzal do parády sám principál a ukažte mi Brňáka, který nezajde na krajana – mima, klauna a herce století. (...) Po úvodních výstupech nešťastných Harpagonových dětí, Kleanta a Elišky, hraje je Kristian Pekar a Svetlana Janotová, se do příběhu vbelhá vrtošivý,

lakotný, prolhaný, podezřívavý a mstivý geront. Má pocit, že ošidí celý svět. Harpagon Boleslav Polívka. (...) Polívka se přehrál na Harpagona se vši vervou potměšilého, trochu již žvavého a podstatně věci zapomínajícího vládce domu bez sebereflexe, bez schopnosti uznat vlastní výmysly a omyly a bez slušnosti pokoušet se třeba někdy i uznat, natož napravovat je. Harpagon o holi se k rychlejší akci zatím probelhává až do chvíle, kdy na jeviště jako víchř vtrhne dohazovačka Frosina – Alena Antalová. Skvělá! Dobrých spoluhráčů má Polívka naštěstí víc. Za všechny Michal Isteník v hbité roli Harpagonova kuchaře a kočího Jakuba, Jan Mazák coby Kleantův sluha Flok nebo Lakomcovi sloužící Alan Novotný a Jakub Uličník. Městské divadlo Brno má další kousek z řádky dlouhověkových. (...)

Jiří P. Kříž,

Právo, 27. 3. 2018

LAKOMEC

(...) Díky modernímu překladu a díky vtípkům beze slov, které herci evidentně improvizují na

scéně, sledujeme moderní, soudobou hru a ne kus už notně zavánějící naftalímem. (...) Bolek Polívka funguje jako katalyzátor, díky kterému se stala z herců Městského divadla parta výtečných komiků a zejména komiček. (...) Režisér Stanislav Moša jim záměrně nechává široké pole působnosti, jednak aby byla větší sranda, jednak aby každé představení bylo jiné a na jevišti nezával stereotyp. (...) Bolek Polívka to rozsvítí na plný pecky, jen co vyleze na jeviště, a nikdo jiný se jím zahanbit nenechá. Má totiž ten převzácný dar, že každou situaci, která nastane i zcela nečekaně, dokáže obrátit v milou, laskavou legraci. (...) Tak například shledání Harpagona s ukradenými penězi je pantomimickou etudou, jaká je běžně nevídaná. (...) Ovšem sluhové, především pánové Jakub Uličník a Alan Novotný, kteří si podle dávných tradic *comédie dell'arte* mohli dovolit říci svým pánům i to, co si nikdo jiný říci netroufal, se tu improvizálně vyřádí po vzoru Mistra. A Michal Isteník, toho nelze pomítnout, ten svítí, září, srší, blýská a dovádí málem jako kulový blesk. (...)

Vratislav Mlčoch, www.babocka.vram.cz, 26. 3. 2018

BOLEK POLÍVKA JAKO HARPAGON V MĚSTSKÉM DIVADLE BRNO

(...) Co překvapí hned úvodem, je realisticky pojatá scéna pokoje, vším vydechující blahobytnou jistotou. V čele je budka nápovědy, do níž úvodem sestoupí paní nápověda a hru svým výstupem také uzavře. Kostýmy všech postav jsou pestré a výrazné, samy již vypovídající, že se hraje komedie. Herecké pojetí a projevy jsou takto zdůrazněny a ve zvoleném duchu drží danou linku. Režie dala hercům myslím poměrně dost prostoru k vlastnímu příspěvku k Molièrovu textu. Ústřední postavou je přirozeně Boleslav Polívka. Harpagon v komediální nadsázce je vyhraněný typ, postavu uchopil plně po svém, dodává dost ze své slovní i pohybové kreativity. Jeho Harpagon není možná tolik odpudivý a vzbuzující štítivost pro nezřízenou hamižnost a lakotu. Je to trochu i nešťastník ovládaný vlastní posedlostí, kterého však nikdo nerespektuje a nebere moc vážně. V závěru je až skoro dojemně komický, když všem rád vyhoví, pokud ho to ovšem nebude stát ani grešlí. Bolkův Harpagon se možná od mnohých

Eric Idle, John Du Prez / *Spamalot*
Vítěslav Nezval / *Tři mušketýři*

Netýravnější tvůrčí počin
(dramaturgie, scéna, kostýmy, scénická hudba, choreografie,
rekvizity, masky, vlásenky, plakát, program atp.)

René Levínský / *Dotkní se vesmíru a pokročilý*
Tom Kitt, Brian Yorkey, Bridget Carpenter / *Děsná pátek*

Robert Schimmelpfening / *Žena z drívejšia*

Jeffrey Lane, David Yazbeck, Pedro Almodóvar / *Ženy na pokrājí nervového zhroutení*
Robert Stigwood, Bill Oakes, Ryan McByde, The Bee Gees / *Horečka sobotní noci*

Armur Miller / *Carobky ze Sálemu*

Snuki Levy, David Goldsmith, Glenn Berenbain / *Představ si...*
Molière / *Lakomec*

KŘÍDLA 2017/2018

Nejpopulárnější herec sezóny

Nejpopulárnější herečka sezóny

lišší, je v něm svůj. Všichni, kteří mají rádi jeho komediální herectví i mnohostranný talent s kreativitou a improvizací, budou odcházet z představení spokojeni. Na stejnou notu hraje a přihrává ústřední postavě komedie parta z MdB. Jmenoval bych alespoň výbornou Alenu Antalovou, na níž je znát, jak se svou rolí též viditelně baví. Michal Isteník v dvojjediné roli kuchaře i kočho podává pěknou miniaturní nadsázku obojetníka a manipulátora, též pěkné figury všech dob, včetně naší dnešní. (...)

Jaroslav Štěpáník, www.novinky.cz, 27. 3. 2018

GAZDÍKOVO PŘEDSTAV SI... (...)

(...) Režisér Petr Gazdík nastudoval v české premiéře muzikál *Představ si...*, který umně propojuje příběh z druhé světové války z prostředí varšavského ghetta se starověkým dobýváním pouštní pevnosti Masada. (...) Hlavní hrdina Daniel Warshowsky se rozhodne dodat vyháněným Židům trochu naděje a zábavy. Secvičí proto divadelní představení. (...) Princip divadla na divadle funguje skvěle a umožňuje následné přechody mezi prostředími. Hned od počátku mají scény z ghetta velký náboj a vtahují diváka do lidských osudů. (...) Celkově čiší z hereckého ansámblu obrovská vnitřní síla. (...) Všichni do jednoho skládají do výsledné mozaiky svůj lidský osud a v pravém slova smyslu slouží celku. Ústředního hrdinu, principála herecké společnosti Daniela Warshowského i vůdce rebelů Eleazara, ztvárňuje typově přesný Martin Havelka. Dovede být přesvědčivý v dramatických scénách i v jímavých rozmluvách. Jeho deuru Rebeccu a současně rebelku Tamar, jejíž láska k Adamovi/Silvovi se prolíná oběma rovinami příběhu, si zahrála „dívka z plakátu“ Kristýna Daňhelová. V teprve druhém roce angažmá zvládla další z velkých muzikálových příležitostí. Postavu odbojáře Adama a zároveň vůdce legionářů Silvy si ve své dvojlovnosti bojovníka i milovníka naplno užil Dušan Vítězek. Divácky vděčně napsaná figura připadla Lukáši Vlčkovi, který ji proměnil v jednu ze svých nezapomenutelných. Jeho křesťanský sluha Pompey, který z nouze slouží římskému vojevůdci, je v převážně těžkém příběhu zdrojem humoru a odlehčených situací. Jeho písňový dialog s Židem Aaronem (v podání Roberta Jíchy) v římském zajetí o rozdílném přístupu k životu podle náboženství patří k vrcholným zážitkům. Římského vojáka Rufuse, proradného „záporáka“ s touhou po moci, si s gustem střihl Aleš Slanina. (...)

Lenka Kolegarová, *Brněnský deník*, 22. 3. 2018

KDYŽ MUZIKÁL NENÍ JEN HOMOLÍ CUKRU

V české premiéře uvedlo Městské divadlo Brno muzikál s názvem *Představ si...* Na velké jeviště zdejší Hudební scény se dostalo velmi zajímavé dílo, které publikum strhne umně komponovaným příběhem, výtečnou muzikou a silným mravním apelem či přesahem. (...) Pracuje se tady chytře s divadlem na divadle a vše je v jiné optice také poctou tomuto umění, velkým holdem lidské imaginaci, nesmrtelné touze vyprávět a hrát si. Vše je tady ovšem hlavně velikou oslavou nespoutanosti a svobody lidského ducha, která je zásadní podmínkou pro naši důstojnou a smysluplnou pozemskou existenci. (...) Jednou z věcí, která na mne vedle syžetu muzikálu *Představ si...* udělala dojem, je samotná muzika Shuki Levyho. Občas má charakter až symfonické filmové muziky, ve výsledku je však celistvá, dramatická a lehce prorůstající dějem. Sborová čísla i jednotlivé songy či efektní dueta se z ní rodí nenásilně. Je radost poslouchat ji v živém provedení orchestru MdB. (...) Hvězdami večera jsou Kristýna Daňhe-

V anketě Křídla patří pouze anketní lístky z revue Dokováň, žádné hlasy ze sociálních sítí nebudou započítány!

Jméno:

Adresa, (e-mail):

Anketní lístek

Vhodně, prosíme, do anketní schránky
u pokladny divadla nejpozději
30. 11. 2018

Městské divadlo Brno

Lidická 16, 602 00 Brno
komerční odd.: +420 533 316 360
e-mail: komerční@mdb.cz

lová a Dušan Vitáček v rolích ústředního mileneckého páru z obou časových rovin. Na obou výkonech je cenné, že je jejich interpreti neutopili v sentimentu a romantičnosti. Zajímavou zápornou figuru práskající Židovky vytvořila Diana Velčická jako proradná Lola. Půvabná herečka ale publikum odzbrojí svým svůdným tancem coby Salome, kdy jde o ukázkou starověkého strip tance, který v jejím podání vyniká opravdu velkou grácií a je více než efektním momentem večera. Přívlastkem jedinečný se nebojím opatřit také výkon Lukáše Vlčka jako nejdřívě prohnatého sluhu Pompeje, který se posléze promění v křesťanského prvomučedníka. Přirozenost Vlčkova výkonu je odzbrojující. (...) Muzikál *Představ si...* v nastudování Městského divadla Brno představuje opravdu mimořádné oživení zdejší hudební produkce. Jde o chytrou, velmi impresivní a zároveň i zdařilou ukázkou muzikálového divadla. Je dobře, že o podobných tématech a látkách divadlo, které hraje, zpívá a tančí, nepřestává naléhavě mluvit. (...)

*Luboš Mareček,
www.mestohudby.cz, 13. 3. 2018*

PŘEDSTAV SI... MUZIKÁL, KTERÝ VÁS PŘIMRAZÍ K SEDADLŮM

(...) Hrát o holocaustu muzikál prostě není lehké, ale režisér našel skrze hlavní postavu onen správný inscenační klíč. Jímavé poselství ve-

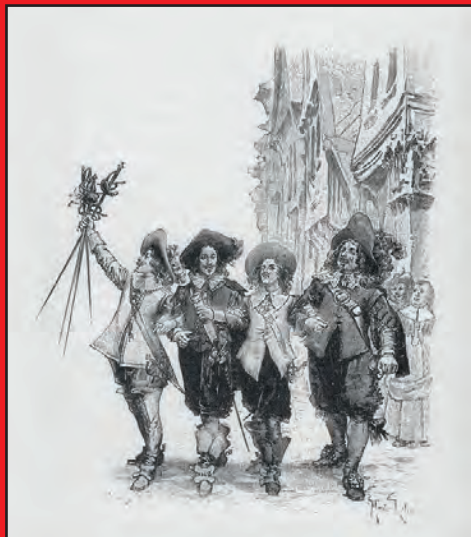
skrze smutného příběhu vyvážil nejen náznaky humoru, ale zejména velkou vnitřní silou inscenace, která na české muzikálové scéně nemá obdoby. (...) Petr Gazdík dokázal získat pro příběh celý ansámbl, který v něj evidentně věří. V jeho hloubku, sílu a poselství. Jak už to v divadle na divadle chodí, hrdinové mají dvě jména. Ústřední postavu Daniela Warshowského alias Eleaza-

ra ztvárňuje Martin Havelka. Herecky stále onen „frajer“, který dokáže svým charismatem vtáhnout diváky do děje a udržet živý kontakt s publikem. Jeho Warshowsky je moudrý, odhodlaný a opravdový. Svoji autoritou dokáže udávat směr v těch nejtěžších chvílích. (...) Danielovu dceru Rebecca, jež během nácvičku představení zahoří láskou k členovi odboje Adamovi, hraje a zpívá strhujícím způsobem živočišná Kristýna Daňhelová, absolventka JAMU a nová členka souboru. Další z dětí Warshowských (...) Leon je další parádní dětskou rolí Adama Gazdíka (...). Více herecky expresivní postavou je pak Sarah, jíž krásně sehrála a odzpívávala Ivana Vaňková. Miláčkem publika se stal Lukáš Vlček coby Izzy. Ten se nejen jako „křesťan“ v paralelním příběhu z Masady obětuje za svého židovského přítele, ale zároveň odlehčuje děj prostřednictvím několika humorných scén a hlášek. Jeho protipólem je Rufus, tvrdý a zrádný vojevůdce, jenž se nezastaví před ničím. Krásný protiúkol pro Aleše Slaninu, „kladase“ mnoha inscenací. Pronásledovaného člena protinacistického odboje Adama opatřil Dušan Vitáček správnou mírou heroického herectví, coby velitel římských vojsk Silva pak přecházel bez problémů do jemnějších nuancí chápajícího a zamilovaného muže, který je ochoten pro lásku obětovat i svoji vojenskou kariéru. Z menších rolí nemohu opomenout brilantní pěvecko-taneční výstup Salome v nastudování Diany Velčické či dalšího ukázkově záporného bídáka Igora Ondříčka (důstojník SS Blick). A také další protagonisty v menších rolích či učebnicově stmelenu company. (...)

*Vítězslav Sladký,
www.musical-opereta.cz, 14. 3. 2018*

Texty jsou redakčně kráceny.

Mladý muž se touží připojit ke skupině slavných bojovníků. Bohužel ztratí kvůli záhadnému muži cestou doporučující dopis, který mu pro velitele napsal otec. I přesto se mu podaří připojit k vysněným statečným mužům a zároveň se zaplete do intrikánské spletité situace týkající se samotného panovníka, jeho ženy a vysoce postaveného představitele církve. Na cestě plné nebezpečí se setkává s tajuplnou ženou a zamiluje se do ženy svého domácího.

Že vám nastíněný příběh něco připomíná? Není divu. Nejedná se o nic jiného, než o slavné *Tři mušketýry*, jejichž příběhy sepsal Alexander Dumas st. a které vyšly knižně poprvé již v roce 1844. Slavná románová trilogie o srdečném gasoňském šlechtici a jeho třech věrných přátelích se od té doby dočkala předlouhé řady různých zpracování. Athos, Porthos, Aramis a d'Artagnan od té doby vstoupili nespočetněkrát na divadelní prkna i filmová plátna. Jen databáze Divadelního ústavu od roku 1945 nabízí přes čtyři desítky různých zpracování této slavné bohatýrské historie. Koneckonců i naše divadlo mělo před několika lety na repertoáru adaptaci režisérky Hany Burešové, která propojovala příběh mušketý-

rů se situací v Československu na konci 60. let 20. století a prokládala jej neméně slavnými písněmi Beatles. Jako letošní novinku pro uvedení na Biskupském dvoře se dramaturgie divadla rozhodla uvést jinou adaptaci Dumasova románu. V polovině 30. let 20. století oslovilo Vinohradské divadlo básníka Vítězslava Nezvala, aby pro ně první díl *Tři mušketýrů* upravil a zdramatizoval. Nezval sepsal bohatýrsko-milostnou komedii ve dvanácti obrazech, která měla premiéru v roce 1934 v režii Jana Bora a která vypráví vše podstatné, co se kolem d'Artagnana, paní Bonacieux, kardinála Richelieu, jeho špiónky Milady, královny Anny i vévody Buckinghamama semlelo. Nezvalova adaptace je psána ve verších, konkrétně ve zvučném a rytmickém alexandrínu, nechybí jí humor, nadhled a spád, čímž mušketýrské téma získává potřebný rytmus a nadsázku. Ty ještě podporuje hudba, kterou pro naši inscenaci napsal **David Rotter**. Původní hudbu pro tuto komedii napsal sám Vítězslav Nezval, tato verze měla premiéru v roce 1953 v Karlínském divadle, v režii Václava Kašlíka, kdy po dvě sezóny d'Artagnana hrál a zpíval Vladimír Ráž a Porthose Vlasta Burian.

Strhující cesta za diamantovými přívěsky nabízí ideální divadelní zážitek před začátkem léta. Pod širým nebem tak budou diváci moci v nové verzi sledovat známý příběh plný lásky, intrik, statečnosti a především přátelství v režii **Igora Ondříčka**, který pro tento prostor již zdárně připravil inscenaci *Noc na Karlštejně*. V hlavních rolích se můžete těšit na **Jana Brožka** (d'Artagnan), **Aleše Slaninu** (Athos), **Jakuba Uličníka** (Porthos), **Ondřeje Studénku** (Aramis), **Robertu Jíchu** (král Ludvík XIII.), **Lucii Bergerovou** (královna Anna), **Jiřího Macha** (kardinál Richelieu), **Elišku Skálovou** (paní Bonacieux) a **Kristiana Pekara** (vévoda Buckingham) a mnoho dalších. Na scéně **Tomáše Rusína** a v kostýmech **Romana Šolce** diváky čeká bohatýrská hudební komedie pod širým nebem. Premiéra proběhne 17. června 2018.

-kl-

PARTNEŘI DIVADLA

JSC BRNO s.r.o.

TSB

DPMB
Dopravní podnik města Brna a.s.

Lázně Slatnice
A.D. 1526

BUSINESS CENTRE
VÍDEŇSKÁ

system
SW HW

PS BRNO

Carmen Flora
květinářství a aranžovna

PSK GROUP
DYNAMICKÁ STAVEBNÍ SPOLEČNOST

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

RÁDIO
Petrov
103.4 FM

SNIP & CO
REKLAMNÍ SPOLEČNOST

deník

REALMEDIA

Reklama
plakátovací plochy

DOKOŘÁN KVĚTEN 2018 Městské divadlo Brno

Ředitel:

Stanislav Moša
Lidická 16, 602 00 Brno
Tel.: +420 533 316 320
+420 533 316 360

www.mdb.cz

Šéfredaktorka:

Klára Latzková

Tisková mluvčí:

Lenka Pazourková

Grafická úprava:

Petr Hloušek,

Petr Konečný

Periodikum registrováno
pod číslem MK ČR E 12150
234. číslo

Vydalo MdB za finanční podpory

Ministerstva kultury ČR

Uzávěrka: 11. 4. 2018

Náklad 5 600 ks

Titulní strana:

Spamalot

kresba: Petr Hloušek

DUCH

derniéra
18. května 2018
na Hudební scéně

„Láska neumírá. Máš ji pořád v sobě...“

18. října 2014 se poprvé na českém jevišti odehrál příběh lásky, která překoná i samotnou smrt. Romantický muzikál *DUCH* přilákal svou napínavou zápletkou, nádhernými melodiemi i obratnými kouzly na 60 000 diváků, kteří se nechali dojmout křehkým příběhem zavražděného Sama a milující Molly a plným právem mu udělili první místo v anketě Křídla 2014/2015 v kategorii Nejoblíbenější inscenace sezóny i Nejvýraznější tvůrčí počin. *DUCH* neunikl ani pozornosti odborné kritiky, která ocenila výkon Zdeny Herfortové sršící energií v roli potrhle černošské šarlatánky Ody Mae nominací na Cenu Thálie.

CONYA
cz

Lakomec

Dagmar Křížová
v roli Mariany

Molière

LAKOMEC

režie: Stanislav Moša

PREMIÉRY NA ČINOHERNÍ SCÉNĚ

24. a 25. BŘEZNA 2018